

Iankaikkinen

Kotiteollisuus

Yö kestää vuorokauden
eikä lopu sittenkään
kellon viisarit liikkuvat, mutta aika ei
liiku mihinkään

Silloin ikävä kävelee sisälle
vaikkei kukaan pyytänyt sitä peremmälle
se istuu alas, se istuu vielä
syliänikin syvemmälle
...ja syvemmälle

Iankaikkinen
kulkee isäntänä pelloillaan
ihmisen sielu taskussaan
ihmisen sydän rinnassaan

Kuoleman jälkeen on elämää
olen todisteena siitä
olen kuollut kerran ja toisenkin
eikä sekään riitä

Enkä minä tätä kirjoittanut
tämän kirjoitti ikävä tai kaiho
ja pisarana sateessa on
yhden ihmisen rakkaus tai raivo